

РЕШЕНИЕ

№ 3137

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 20.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9246** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на М. И. П., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу наложена на 03.07.2019 г. принудителна административна мярка ПАМ – принудително задържане с техническо средство тип скоба на паркирано МПС – л.а. марка Нисан с рег. [рег.номер на МПС], на основание чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, от К. К.- служител на [фирма] при СО.
Жалбоподателката в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваната ПАМ, тъй като посоченото нарушение не е извършено, има пуснат валиден SMS. Твърди се, че жалбоподателката е била изнудена да заплати сумата от 30 лева, като служителите нагло отказвали да отключат скобата докато не заплати. Моли съда да отмени оспорвания акт и да осъди ответника да възстанови посочената сума от 30 лева, ведно със законната лихва от деня на иска, както и разноските по делото. Моли съда също така да осъди ответника да поднесе писмено извинения за действията си, поради причинени морални вреди.
Ответникът по делото – К. К., служител на [фирма] при СО, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да остави същата без уважение.Претендират се разноски по делото.
Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна

следното:

На 03.07.2019г., в периода 18.20- 18.28 часа жалбоподателката паркирала автомобила си в [населено място], на обозначена зелена зона. На същия ден в 18:28 часа служител на [фирма] – К. К., на длъжност „контрольор автомобилен транспорт“ установил, че автомобила на жалбоподателката е паркиран в участък, който попада в „зелена зона“ на [населено място], като за същия не е заплатена дължимата сума за престой в зоната, нито чрез изпратен SMS, нито чрез поставен талон, поради което спрямо автомобила била наложена ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство.

На автомобила е поставено съобщение № 1502254, в което било посочено начина и реда за поставяне на техническо средство тип „скоба“ на МПС, както и е посочена възможността и условията при които МПС може да бъде репатрирано в специализиран паркинг. Съставен е бил протокол за блокирани автомобили от 03.07.2019 г., в който е отразено, че МПС - марка „Нисан“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] е „заскобен“ в 18.26 часа. При установяване на нарушението и поставянето на скобата са били изготвени цветни снимки, приложени по делото. На 03.07.2019 г. в 18.45 ч., след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв. от жалбоподателката, екип на [фирма] е свалил „скобата“ от автомобила.

По делото е приета административната преписка в която са приложени Заповед № СОА18-РД95-690/31.10.2018 г. /л. 22-27 от делото/ на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018 г. /л. 31 -34 от делото/ на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. Приложено е Решение № 73 от 17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община. Приложена е Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ /л.48-59 от делото/.

В съдебното заседание е разпитан като свидетел присъстващия на проверката служител на ЦГМ ЕАД - Д. М. – контрольор „Платено паркиране“. Същият разказва, че на 03.07.2019г. бил на работа, втора смяна с колегата си К. К.. Свидетелят посочва, че е извършил справка, чрез PDI-устройство и установил, че не е заплатена таксата за почасово паркиране. След като установил, че това не е направено, колегата му К. К., поставил на автомобила техническо средство тип „скоба“.

По делото е разпитана и свидетелката И. Б. Ц., която заявява в показанията си, че на 03.07.2019 г. след работа заедно със жалбоподателката отишли на рожден ден като паркирали автомобила с който пътували на паркинг след което изпратили СМС за заплащане на престоя в съответната зона. Това се случило около 18.23-18.25 ч след което тръгнали за събитието. Тъй като завалило дъжд се върнали да вземат чадъри като установили, че на автомобила има сложена скоба. Същата била махната след като се наложило да заплатят 30 лв.

Разпитана е и свидетелката К. Х. Ангелска, която в показанията си потвърждава казаното от свидетелката Ц..

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна

проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е подадена от надлежната страна в законоустановения 14-дневен срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътно превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Съгласно Заповед № СО 17 РД-95-555/29.09.2017г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице [фирма], като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на [фирма] с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкцията за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт " и "Контрольор автомобилен транспорт , той и шофьор " в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на [фирма], които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контрольор автомобилен транспорт“.

По изложените съображения съдът намира, че оспорения акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините

контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство.

Със Заповед № СОА18-РД95-690/31.10.2018г. на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площи – общинска собственост „Синя зона” и „Зелена зона”. Със Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г. кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на общинското дружество [фирма], се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”.

По делото безспорно се установява, че автомобилът на жалбоподателката, „Нисан“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил паркиран на 03.07.2019г. на паркинг в „зелена зона“. По делото е установено, че жалбоподателката е заплатила кратковременен престой за паркирането, като е изпратила от мобилният си телефонно съобщение за паркиране, т.е. тя не е била в нарушение на изискванията за платено почасово паркиране. От свидетелските показания по делото безспорно се установява, че жалбоподателката е изпратила СМС-а между 18.20 и 18.23 ч. като видно от представените доказателства системата на градска мобилност е отчело получаването му и е изпратила потвърждение едва в 18.28 ч. С оглед на горното действително от доказателствата се установява, че нарушението не е било извършено към момента на поставяне на скобата на автомобила.

На следващо място така наложената ПАМ е незаконосъобразна и поради противоречие с целта на закона - да преустанови, или възстанови, или да предотврати правонарушението и вредните последици от него. Видно е, че жалбоподателката не е извършила соченото нарушение даже напротив, освен че заплатила престоя си на паркинга изпращайки СМС, се е наложило и да заплати определената такса от 30.00 лв. на място за да и бъде премахната скобата от автомобила.

С оглед на горното съдът намира, че така наложената ПАМ е незаконосъобразна като издадена в нарушение на процесуалните правила и материалния закон, което съставлява основание за отмяната ѝ. Що се отнася до искането на жалбоподателката за компенсирането на нанесените ѝ материални и нематериални вреди, същата има възможност да предяви отделен иск по съответния ред и пред съответния компетентен съд с цел удовлетворяването им.

Жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноски по делото. С оглед изхода на делото и на основание чл.143 от АПК, същите следва да му бъдат присъдени в размер на 370.00 лв. / 10.00 лв. държавна такса и 360.00 адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. И. П., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощник, със съдебен адрес:

[населено място], [улица], наложена на 03.07.2019 г. принудителна административна мярка ПАМ – принудително задържане с техническо средство тип скоба на паркирано МПС – л.а. марка Нисан с рег. [рег.номер на МПС] , на основание чл.167, ал.2, т.2 от ЗДВП, от К. К.- служител на [фирма] при СО.

ОСЪЖДА Център за градска мобилност ЕАД, ЕИК[ЕИК] при СО да заплати на М. И. П., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 370.00 лв./ триста и седемдесет лева/, представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: